

opusdei.org

Høns, frukt og grønnsaker

”Som jeg pleier, kom jeg fra min landsby til markedet i Santiago for å selge hagens produkter.” Mercedes arbeider på torget i Santiago de Compostela.

29.04.2011

Som jeg pleier, kom jeg fra min landsby til markedet i Santiago for å selge hagens produkter. Jeg rigger meg alltid til på samme sted, det har jeg gjort i mange år, og hver dag ber jeg om å få solgt alt det jeg har hatt med meg.

Noen ganger fryser jeg og de andre selgerne, andre ganger blir vi gjennomvåte fordi regnet, som det er mye av i Santiago, rammer oss midt på gaten, siden bodene våre står ute i det fri. Men jeg tenker at jeg på den måten kan oppofre noe til Herren for kundene mine og for de mange mennesker som er i nød.

Noen dager blir jeg forbauset over mengden av det jeg får solgt. For en stund siden tok jeg med meg 22 dusin egg fra frittgående høner, og klokken 11 var de allerede solgt. Mine kamerater hadde slett ikke solgt like mange, og de spurte meg hvordan jeg hadde fått det til. Jeg tenkte: er det på grunn av at jeg ba?

Jeg prøver også å være elskverdig og tjenestevillig mot folk som kommer for å handle. Noen forteller meg om sine familieproblemer, og jeg råder dem til å be, være tålmodige og ikke miste håpet. Jeg ber også for dem, og

for en som selger frukt og grønnsaker, men det virker som hun selger lite; jeg prøver også å muntre opp dem som går forbi på gaten og som jeg ser er triste og uten penger.

Å lære seg å arbeide og be samtidig

Jeg må si at å arbeide og be, og be og arbeide samtidig var ikke noe jeg alltid har forstått hvordan jeg skulle gjøre. Alt begynte med en prest i min landsby, som da jeg var ung presenterte meg for noen kvinner fra Opus Dei i Valencia. De trengte noen jenter til husarbeid i et studenthjem, og jeg tenkte at det var en god anledning. Faktum er at jeg lærte meg å ta hånd om et hus på en profesjonell måte, og at jeg samtidig lærte å elske Gud mer. Jeg glemmer aldri årene i Valencia, som hjalp meg så mye! Først og fremst likte jeg å se hvordan saker og ting som hadde med vår Herre å gjøre ble utført i kapellet.

Et nytt stadium i mitt liv

Etter noen år dro jeg tilbake til landsbyen jeg kom fra, giftet meg og fikk to døtre. Den ene av dem arbeidet også i administrasjonen av studenthuset i Colegio Mayor La Estila til like før hun giftet seg. Jeg synes at hun på den måten fikk en god utdanning og samtidig hadde hun lært seg å arbeide.

Jeg fortsatte å delta i undervisningsvirksomheten, og etter hvert begynte jeg, med de midler jeg hadde, å samarbeide med noen sosiale initiativ som Verket anbefaler på forskjellige steder.

Litt senere oppdaget jeg mitt kall til å bli supernumeraria, og dette ble et nytt stadium i mitt liv. Jeg var den samme og likevel ikke den samme. Jeg gjorde de samme tingene, men med større glede, mer bevisst over min kristne forpliktelse og med sterk vilje til å hjelpe alle...

I landsbyens menighet

Nå er jeg enke og mine døtre er voksne. Jeg fortsetter å holde hagen ved like og tar mine produkter til markedet tre dager i uken. Jeg hjelper også til i landsbyens menighet: nå tilpasser jeg det jeg lærte i Valencia, og mens jeg forbereder alt for vår Herre, samtaler jeg med ham. Jeg ber også for min familie og for folket i landsbyen.

Fra den gang av da mine døtre gikk til førstekommunion, begynte jeg å gi katekeseundervisning. Det er noe jeg liker svært godt, og jeg prøver å forberede meg grundig og engasjere meg. Familiene setter pris på det. Jeg ber hver dag for min mann som var en troende. Jeg husker at han en dag la merke til at jeg ikke gikk til messen og sa til meg: ”Så du går ikke til messe i dag?”

I tillegg tar jeg vanligvis min tilflukt til den hellige Josemaría for mange ting jeg trenger, han hjelper meg med mye av det jeg ber ham om (selge på markedet, at folk skal finne Gud...)

Jeg var så heldig å få dra til Roma da den hellige Josemaría ble helgenkåret, selv om jeg ennå ikke tilhørte Verket, sammen med venner fra administrasjonen ved La Estila, og der ble jeg glad over å treffe så mange mennesker med forskjellig bakgrunn og fra forskjellige land. De ga meg en bok av den hellige Josemaría til å lese i, og etterpå har jeg ofte lest om den.

Nabo med pilgrimene fra veien til Santiago

Jeg prøver å utnytte tiden godt, fordi det er så mange ting å gjøre. En venninne sa spøkefullt til meg her om dagen, da hun så meg gå raskt av sted: ”Mercedes, du kommer ikke

engang til å ha tid til å dø.”

Sannheten er at med Guds hjelp er det tid til alt. Jeg er selv overrasket over at jeg rekker å gjøre så mye, selv om jeg iblant må tvinge meg til det.

I dette jubileumsåret har jeg ordnet det slik at jeg har dradd sammen med andre for å oppnå jubileets avlat, fordi det er en spesiell fordel å bo så nær Santiago. Å se så mange pilgrimer som kommer hit er en stor glede, og fra min bod på markedet ber jeg også for dem, at de må forstå hvor høyt Gud elsker dem og få motta nåden fra Jakobs år.

pdf | dokument generert automatisk fra
<https://opusdei.org/nb-no/article/hns-frukt-og-grnnsaker/> (03.04.2026)